

عنوان مقاله:

اثر استراتژی خودرهبی بر موفقیت کارراه با نقش میانجی کارراه پروتیین

محل انتشار:

مجله مطالعات روان شناسی صنعتی و سازمانی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

شیما نجفی نژاد - کارشناس ارشد مدیریت کسب و کار-منابع انسانی و رفتار سازمانی، گروه مدیریت، دانشگاه لرستان، لرستان، ایران

محسن عارف نژاد - استادیار گروه مدیریت، دانشگاه لرستان، لرستان، ایران

رضا سپهوند - استاد گروه مدیریت، دانشگاه لرستان، لرستان، ایران

خلاصه مقاله:

با رشد و توسعه سازمان ها، حرکت به سمت ساختارهای غیرمتمرکز و افقی، نظارت مستقیم بر عملکرد کارکنان توسط مدیران به امری دشوار و تا حد زیادی غیرممکن مبدل شد. خود رهبری اثرات قابل توجهی بر سازمان ها می گذارد؛ از جمله اثرات خود رهبری می تواند به خشنودی شغلی، خلاقیت و نوآوری اشاره کرد. از این رو، هدف این پژوهش بررسی تاثیر استراتژی خودرهبری بر موفقیت مسیر شغلی با نقش میانجی مسیر شغلی پروتیین می باشد. پژوهش حاضر، برحسب هدف از نوع تحقیقات کاربردی، از نظر روش جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی و از نظر نوع داده ها توصیفی پیمایشی می باشد. جامعه آماری پژوهش، شامل کلیه کارکنان شعب سازمان امور مالیاتی استان لرستان می باشد، که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ساده، و طبق جدول مورگان، ۷۲ نفر انتخاب شده اند. داده ها با استفاده از پرسش نامه های استاندارد خودرهبری، موفقیت مسیر شغلی و مسیر شغلی پروتیین جمع آوری گردید. داده های جمع آوری شده با استفاده از روش حداقل مربعات جزئی و با نرم افزار Smart PLS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که مسیرهای مستقیم استراتژی خودرهبری به موفقیت کارراه، استراتژی خودرهبری به کارراه پروتیین و کارراه پروتیین به موفقیت کارراه مثبت و معنی دار می باشد. هم چنین، نقش میانجی کارراه پروتیین در رابطه بین استراتژی خودرهبری و موفقیت کارراه تایید شد. در مجموع، با توجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می گردد که جهت ارتقای استراتژی خودرهبری و هم چنین ارتقای سطح مهارت کارکنان سازمان ها، کارگاه های آموزشی مرتبط طراحی و برگزار گردد.

کلمات کلیدی:

استراتژی خودرهبری، کارراه پروتیین، موفقیت کارراه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628031>

